

SABOREDO I AMITGES

Pallars Sobirà

Des del refugi d'Amitges

Distància	5 km
Desnivell acumulat	655 m
Nivell de dificultat	difícil
Data	18 de setembre de 2015
Cartografia	Editorial Alpina. Sant Maurici (1:25000)
Punts per a GPS	http://ca.wikiloc.com/wikiloc/view.do?id=10890612

Interessant itinerari que ens permet guanyar tres cims que, malgrat la seva modesta alçària, són molt estètics i situats al bell mig d'uns paratges deliciosos: el de Saboredo, el d'Amitges i l'Agulla Gran d'Amitges. Aquesta darrera, d'aspecte inaccessible, té la seva debilitat que aprofitem per a coronar-la sense necessitat de mitjans tècnics.

La ruta permet una variant prou interessant: si en el nostre camí al Pic de Saboredo, ens enfilem primer a l'Agulla, la tornada podem realitzar-la per la Coma d'Amitges, per camí fàcil i senyalitzat, completant així un itinerari circular. Tota vegada que és molt evident, aquí hem volgut ressenyar altres opcions complementàries.

Renunciant a l'Agulla, podríem considerar-lo de moderada dificultat.

Accés

Per la carretera C-13 fins a la cruïlla de l'embassament de la Torrassa on prenem la LV-5004 fins a Espot. A l'estiu podem continuar fins a l'aparcament de l'entrada del Parc Nacional d'Aigüestortes i Estany de Sant Maurici a Prat de Pierró. Des d'aquí a peu fins a l'Estany de Sant Maurici per un sender ben senyalitzat i, per pista, fins al refugi. Tot plegat unes 2h 45' a peu.

Refugi d'Amitges (2365m)

Propietat del C.E.C. i guardat.

Continuem uns 400 m. per la pista d'accés al refugi fins que acaba. Per qualsevol dels dos camins que hi baixen, anem a creuar el desguàs de l'estany de la Munyidera al Gran d'Amitges.

A l'altra riba obviem el camí de la dreta (estaques grogues) que s'adreça a la Coma d'Amitges. Anem a l'esquerra (NW) flaquejant l'esperó meridional de les Agulles d'Amitges.

Camí fressat fins que atenyem la tartera de grans blocs granítics que ens obliga a emprar les mans de tan en quan (fites).

Superat el primer tram de tartera, sortim sobre un clap herbós on el camí fa un gir de 90° a la dreta en direcció a les Agulles. El deixem i continuem recte cap el collet que albirem vers el N, per un tram de grans blocs alternat amb altres d'herbei, fora de camí senyalitzat.

Al collet entre les Agulles d'Amitges i el Pic de Saboredo retrobem el camí que hem abandonat. Poc definit però fitat, el seguim vers el NW fins a la base del rocam. No ens hi enfilem encara: el cim del Pic de Saboredo és un curt crestall on el punt culminant queda just a l'altre extrem. Atacar-lo directament ens obligaria a transitar pel crestall, per terreny abrupte i exposat.

Continuem flaquejant vers el NW, planerament, perdent fins i tot una mica de cota i, ja propers a l'aresta nord que es despenja en direcció al coll d'Amitges, trobem el millor pas per grimpar fins al cim.

Pic de Saboredo (2829m)

Bona talaia vers ponent i el nord, no així cap als altres vessants on els seus veïns més alts li resten visibilitat.

Baixem propers a l'aresta nord i continuem per terreny franc i camí mig definit fins al proper coll d'Amitges on atenyen el camí que puja de la Coma d'Amitges i que hem rebutjat just al començament de l'itinerari.

Pel vessant meridional i camí fàcil, evident i fressat, superant algun tram de tartera, atenyem el cim del Pic d'Amitges.

Pic d'Amitges (2848m)

Ens ofereix una perspectiva semblant al seu veí. Excel·lent sobre la Vall de Gerber, no tant de la de Saboredo.

Baixem a buscar el ben fressat camí de la Coma d'Amitges, no ens cal retornar al coll, fem drecera pel llom i el seguim a l'esquerra.

Quan abastem una graonada herbosa, abans de baixar pròpiament a la coma d'Amitges, abandonem el camí i, en poca estona, ens enfilem de nou al collet entre les Agulles d'Amitges i el Pic de Saboredo.

Retrobem el camí de l'anada que ara prenem baixant a mà esquerra. Per una curta canal molt evident i fitada grimpem (un primer ressalt de III seguit de més fàcils, tots sense exposició) fins a una enforcadura on continuem a la dreta fins al cim.

Agulla Gran d'Amitges (2661m)

Coneguda també com Agulla Superior, és un cim de reduït espai, coronat per un gran bloc planer. Als nostres peus l'Agulla Petita, on no es possible accedir-hi si no és escalant alguna de les seves vies.

Desgripem per la canal, continuem pel camí fressat i fitat, entrem a la tartera (fites) i atenyem de nou el clap herbós on en camí fa una colzada de 90° i retornem al refugi sobre els nostres passos.